

Standpunkt: Statstilskud som Gave under Betingelse af lige saa stort Kommunebidrag, og naar det nu gjælder om at tilvejebringe hurtig og virksom Hjælp, vilde det i vore Dine være meningsløst at gjentage hint mislykkede Forsøg.

Den anden Del af Landsthingets Lovforslag, de i § 8 indeholdte Bevillinger til en Række Foranstaltninger og Arbeider, omfatter et Beløb af 1,844,000 Kr., men kun en ringere Del heraf kan antages enten overhovedet at ville komme de Arbejdsløse til Gode, eller i hvert Fald i det Tidrum, man her nærmest maa have for Die, inden Foraarets Komme. Af det nævnte Beløb vil nemlig en stor Del medgaa til Materialier, til dels fra Udlandet, eller til Entreprenørers Fortjeneste, hvorved der rigtignok vil virkes til at formindste Forretningens Løsheden i Almindelighed, men ligesom dette ligger udenfor Lovforslagets Diemed, saaledes vil derved paa omtrent enhver Post en større eller mindre Del af Beløbet blive unddraget de egentlige Arbeidere. Fremdeles angaa flere af Bevillingerne paa § 8, deriblandt nogle af de største, saadanne Foranstaltninger og Arbeider, der nødvendig vilde trække langt ud over Vinterens Slutning; andre, som efter deres Natur kunde hurtigere udføres, maa befrygtes at ville lide Afbræk ved Vinterkulden. Havde Regjeringen været forudseende nok til at fremkomme med sit Forslag tidligere, vilde disse Indvendinger have havt mindre Vægt; men nu er Sagen tagen for sent til at kunne iværksættes i det Omfang som tilfattet og øve sin Virkning i de Maanedes, det gjælder om. For Arbeiderne bliver det saaledes en meget begrænset og usikker Hjælp, der ved § 8 tilbydes af Regjeringen og Landsthinget, og den kan ingenlunde antages at ville bidrage noget væsentligt til at formindste Arbejdsløsheden og den deraf følgende Nød, selv om man gaar ud fra, at der ved Antagelsen af Arbeidere vil fra Autoriteternes og Entreprenørernes Side blive viist Upartiskhed uden Indblanding af politiske eller sociale Hensyn.

Medens saaledes § 8 maa erkjendes at have en meget betinget og tvivlsom Betydning for det Diemed, som angives i Lovens Titel, maa der for Folkethinget være afgjørende Betæneligheder ved at gaa ind paa Bevillinger af denne Art. De forskjellige Poster paa § 8 angaa nemlig alle Bevillinger, der enten tidligere ere forkastede af Folkethinget af finantfelle eller reelle Grunde, eller som ere optagne fra det i sidste Efteraar forkastede Finantsforslag. Naar nu Regjeringen søger at benytte denne Leilighed til at skaffe sig disse Bevillinger, som den under de stedfindende politiske Forhold ikke kan vente at erholde ved ordinær Finantslov, er det let forklarligt, at dens Venner gjøre deres Yderste for at hjælpe den til at opnaa dette; thi det vilde have politisk Betydning for Regjeringen, om den blot kunde opnaa den mindste Del af disse Bevillinger, ja endog blot hvilke som helst saadanne specielle Bevillinger, selv om det ikke blev dem, den selv havde foreslaaet. Men af samme Grund kan det ikke ventes eller forlanges af Folkethinget, at det nu her skulde bevilge Ministeriet stykkevis, hvad det tidligere har nægtet i sin Helhed, eller overhovedet indlade sig paa slige Bevillinger til en Regjering, som det ikke vil bevilge nogen Finantslov, efter at den har viist, at den uden Hensyn til Folkethingets Ja eller Nei selv tager, hvad den finder for godt. Hertil kommer, at Vedtagelsen af slige Bevillinger vilde forudsætte en saglig Prøvelse af de enkelte Poster, som der ikke har været Leilighed til, og som i hvert Fald maatte foregaa i Finantsudvalget og ikke i et Fællesudvalg. Nu har man rigtignok fra anden Side tilbudt at ville forhandle om at indskrænke § 8 til de Arbeider, mod hvilke Folkethinget ikke havde nogen principiel eller reel Indvending og som kunde paabegyndes strax, eller endog at ombytte de af Regjeringen foreslaaede med andre, som Folkethinget maatte foretrække. Begge disse Tilbud bleve dog kun fremsatte som Tanker til Overveelse uden nærmere Specifikation eller blot